

Jeg må derfor atter en gang sige, at regeringen ikke kan gå ind for dette forslag. Et af kravene for at være dagpengeberettiget er, at man er ledig, herunder står til rådighed, hvilket de, der ønsker at nedsætte arbejdstiden, jo ikke er og heller ikke skal være efter beslutningsforslaget.

Jeg mener, at den model, som er foreslået af SF, er overordentlig problematisk, særlig i en tid med stigende beskæftigelse, hvor vi jo i højere grad må sikre, at ledige, der modtager dagpenge, også står til rådighed for arbejdsmarkedet – også selv om forslaget er tidsbegrænset til alene at gælde 1996. Beskæftigelsessituationen, herunder situationer med mangel på arbejdskraft, kan jo ændre sig temmelig meget på forholdsvis kort tid.

Afslutningsvis skal jeg på regeringens vegne tage afstand fra forslaget.

Så er der beslutningsforslaget om indførelse af en ret for langtidsledige til at få et ordinært job eller arbejde. Jeg forstår, at SF bl.a. stiller forslaget i sammenhæng med en kritik af, at der går for lang tid, inden der gives jobtræning til de ledige, og at det stiller de ledige ringere i forhold til at få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Regeringen er enig i, at der skal gøres en forstærket indsats for de langtidsledige, for at de kan bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet. Derfor skal de ledige tidligere i gang, som vi har været inde på det tidligere, og det er bl.a. baggrunden for det forslag, vi netop har diskuteret.

Der er dog flere elementer i SF's beslutningsforslag, som gør, at vi må afvise forslaget. SF ønsker at oprette en række nye ordinære job, hovedsagelig i den offentlige sektor. Jobbene skal være på fuld tid og med overenskomstmæssig aflønning og skal efterhånden omfatte alle ledige med op til et års ledighed.

For mig at se vil det uundgåeligt betyde en permanent udvidelse af den offentlige sektor med betragtelige merudgifter til følge.

Det forstærkes af, at forslaget vil mindske motivationen for den ledige til selv aktivt at søge ud på andre områder. Er du med tiden garanteret et fuldtidsjob til overenskomstmæssig løn allerede efter et års ledighed, ja, så vil der naturligvis ikke være den store tilskyndelse til at søge ud af systemet.

På tilsvarende måde vil forslaget om et garanteret job på fuld tid til overenskomstmæssig løn modvirke incitamentet til en uddannelsesmæssig opkvalificering i ledighedsperioden, hvilket kan få konsekvenser for arbejdsmarkedet på længere sigt.

En fast placering i disse job af efterhånden alle ledige med et års ledighed bag sig vil endvidere kunne betyde problemer med opfyldelse af arbejdsmarkedets løbende efterspørgsel efter arbejdskraft på andre områder, ikke mindst med de øjeblikkelige konjunkturer, hvor alt tyder på, at der er en fortsat beskæftigelsesmæssig fremgang.

Det forstærkes så af, at forslagsstillerne tilsyneladende ikke forestiller sig, at der er nogen rådighedsforpligtelse i forhold til det øvrige arbejdsmarked, når man er i disse job; det fremgår i hvert fald ikke af forslaget. Og med de øjeblikkelige konjunkturudsigter vil det selvfølgelig øge risikoen for flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet.

Endelig kan regeringen ikke tilslutte sig, at sådanne job skal kunne give en genoptjeningsret til dagpengesystemet. Det vil gå imod det koncept, der er arbejdet efter i arbejdsmarkedspolitikken.

Endelig er der forslaget om en uddannelsesorienteret ungdomsgaranti. Der skal jeg alene forholde mig til den del af forslaget, der handler om de unge i forhold til aktiveringssystemet. Spørgsmålet om oprettelse af flere erhvervsuddannelser vil undervisningsministeren kommentere.

Som jeg har sagt det tidligere, skal de unge sikres en god start på arbejdsmarkedet; det er vi ikke uenige med forslagsstillerne i. Vi er ikke uenige i, at der skal gøres en ekstra indsats for også at kunne udvikle og udbygge vores uddannelsessystem, sådan at alle helst skal ind i en kompetencegivende uddannelse. Det er netop derfor, vi har stillet forslaget om en forstærket ungdomsindsats.

Jeg skal ikke sige meget om – for det har vi jo sådan set været inde på – hvordan vi vil gøre det. Det vil jo i øvrigt også være noget, vi kommer tilbage til løbende, dels i løbet af, ja, nu er det jo snart ikke eftermiddag mere, nu begynder det snart at blive aften, men der er jo mange dage foran os.

Vi mener faktisk helt alvorligt, og det kan jeg forstå at vi er enige med forslagsstillerne i, at unge mennesker skal have noget uddannelse, og at de skal garanteres noget, som dygtiggør dem, som udvikler dem, og som de føler de får en større selvværdsfølelse af. Men spørgsmålet er, hvordan man gør det, og her er vi altså ikke enige med forslagsstillerne, hvad kan man sige, tankegang om, hvordan det skal gøres – også set i forhold til dagpengelængden.